

Arrest

nr. 245 097 van 30 november 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DUCHEZ *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Koerdische origine. U werd op 10/10/1989 geboren in Zummar als soennitische moslima. U woonde er samen met uw ouders en jongere broer, A., tot u op 03/08/2014 wegvluchtte omwille van de komst van Daesh. U vluchtte samen met uw gezin naar Turkije, waar jullie bijna drie woonden in Axara (Istanbul). In augustus 2017 werden jullie betrapt op de luchthaven in Turkije terwijl jullie illegaal probeerden te reizen met valse paspoorten. Jullie werden tien dagen opgesloten en vervolgens gerepatrieerd naar Irak.

In augustus 2017 landde u in Erbil. Uw vader besloot dat jullie naar Kherababk zouden gaan, een dorp in de buurt van Duhok. Jullie verbleven daar meer dan twee jaar in een goedkoop huurappartement dat nog niet volledig af was. Uw vader en broer werkten er in een loods. Op een dag vertelde uw broer dat hij al bijna drie jaar verliefd was op een Yezidi-meisje: Aw.. Hij vroeg uw vader of hij aan de familie van Aw. om haar hand wou vragen. Uw vader was initieel tegen het huwelijk, maar gaf uiteindelijk toch toe en benaderde de familie van Aw., die ook in Kherababk woonden. De familie van Aw. ging echter niet akkoord met het huwelijk omdat Yezidis niet mogen trouwen met moslims. Uw vader ging nog één keer om de hand van het meisje gaan vragen, maar die werd opnieuw geweigerd.

Op 02/07/2017 kwam de vader van Aw. met enkele mannen naar jullie huis en vroeg waar zijn dochter was. Toen uw vader A. wou gaan halen om hem te vragen waar Aw. was, bleek dat A. ook zelf was verdwenen. Uw broer en Aw. zijn waarschijnlijk samen weggelopen. De familie van Aw. was woedend en eiste dat jullie Aw. zouden terugbrengen. Enkele dagen later kwamen zij opnieuw naar jullie huis om Aw. terug te eisen. Uw vader vertelde telkens dat hij niet wist waar A. en Aw. waren. De familie van Aw. kwam dan nog een derde keer bij jullie thuis. Ditmaal vertelde de vader van Aw. dat hij een schadevergoeding eiste van 5000 of 6000 dollar en dat hij wilde dat u met de broer van Aw. zou trouwen ter compensatie. Uzelf en ook uw vader weigerden u uit te huwelijken aan de Yezidi-zoon. De familie van Aw. dreigde dat als jullie niet akkoord zouden gaan, dat ze jullie zouden doden. Uw vader besloot dat jullie Irak moesten verlaten.

Op 30/07/2019 ontvluchtte u samen met uw ouders Irak. U reisde naar Turkije en verbleef daar twintig dagen in Axara. Daarna reisde u alleen door, zonder uw ouders, met een vals paspoort naar Europa. Op 20/08/2019 kwam u aan in België en op 23/08/2019 diende u een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde autoriteiten.

Ter staving van uw asielmotieven legt u twee psychische verslagen neer van een Belgische psycholoog, respectievelijk van 13/12/19 en 19/02/20.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legde twee psychologische attesten neer, afkomstig van een behandelend psycholoog in Libramont, die uw fragiele mentale toestand beschrijven en melding maken van de symptomen van PTSD. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid pauze te vragen wanneer u daar nood aan zou hebben (CGVS p.2) en werd er u ook gevraagd hoe u zich voelde en of u bepaalde gezondheidsproblemen had die u zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het gesprek (CGVS p.2). U antwoordde hierop dat u zich goed voelde (CGVS p.3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 27/02/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 05/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaatgeneraal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U vreest bij terugkeer naar Irak om gedood te worden door de Yezidi-familie van Aw. omdat uw broer is verdwenen met hun dochter en omdat u weigerde te trouwen met de broer van Aw.. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Ten eerste mist uw gehele verhaal over de relatie van uw broer met een Yezidi-meisje en de daaropvolgende problemen geloofwaardigheid. U legt eerst zelf uit dat de familie van Aw. niet wilde dat uw broer met hun dochter zou trouwen omdat er een Yezidi-voorschrift bestaat dat huwelijken tussen Yezidis en moslims verbiedt (CGVS p.15). Dit verbod is niet alleen van toepassing op Yezidi-meisjes, maar ook op Yezidi-jongens, die niet met moslima's mogen trouwen (CGVS p.15-16). Daarnaast beweert u echter dat de familie van Aw. zou eisen dat u met hun zoon zou trouwen als schadevergoeding voor de verdwijning van hun dochter (CGVS p.17). Geconfronteerd met het feit dat het totaal niet logisch is dat de familie van Aw. niet zou willen dat hun dochter trouwt met een moslim omwille van religieuze voorschriften, maar tegelijkertijd zou eisen dat hun zoon zou trouwen met een moslima, ook al is bovenstaand Yezidi-voorschrift ook op jongens van toepassing, antwoordt u dat u niet weet wat de familie van Aw. werkelijk met u van plan was en alludeert u op de mogelijkheid dat ze u eigenlijk gewoon wouden doden en maar deden alsof ze u wouden huwen aan hun zoon (CGVS p.18). Gevraagd waarom ze eerst een trouwfeest zouden organiseren om u aan hun zoon te koppelen indien ze u eigenlijk alleen zouden willen vermoorden, antwoordt u dat u zelfmoord zou plegen indien u uitgehuwelijkt zou worden aan hun zoon en dat uw dood datgene is waarop de familie van Aw. werkelijk uit is (CGVS p.18). Deze gehele redenering mist echter logica en aannemelijkheid en kan het CGVS bijgevolg niet overtuigen.

U weet daarnaast ook bitter weinig over de familie van Aw.. U weet niet eens hoe de ouders van Aw. heten (CGVS p.13; p.17), waar ze precies woonden in Kherababk (CGVS p.13) of met welke broer u zou moeten trouwen (CGVS p.17). Het is bijzonder opmerkelijk dat u zo weinig informatie heeft over de familie die u zou willen dwingen hun schoondochter te worden en die u zou willen vermoorden, zeker gezien u hen op minstens drie gelegenheden zelf ontmoet heeft, met name toen ze bij u thuis kwamen om naar Aw. te zoeken (CGVS p.13).

Ten slotte missen ook uw beweringen over de relatie tussen uw broer en Aw. aannemelijkheid. U zegt dat uw broer als sinds 3 of 4 jaar verliefd was op Aw. (CGVS p.14), al weet u niet hoe ze elkaar hebben leren kennen (CGVS p.14). 3 of 4 jaar geleden woonde u echter nog samen met uw familie in Turkije en niet in Kherababk, wat zou betekenen dat uw broer Aw. in die periode moet hebben leren kennen, hetgeen u bevestigt (CGVS p.15). Geconfronteerd met het feit dat het wel zeer toevallig is dat uw broer dan in precies hetzelfde dorp terecht zou komen als het meisje waarop hij verliefd was, antwoordt u dat uw familie niet wist dat uw broer verliefd was op een meisje in Kherababk toen jullie daar gingen wonen (CGVS p.15). Deze toevalligheid is echter bijzonder groot en bevestigt dan ook verder het weinig aannemelijk karakter van de door u verklaarde vervolgingsproblemen.

Op basis van bovenstaande slaagt u er dan ook niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar uw land van herkomst aan te tonen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het beeld dat u inzake uw netwerk in Irak schetst. Zo dient te worden gesteld dat u gezien uw ongeloofwaardig vervolgingsrelaas geen zicht biedt op uw ware vertrekreden en u omwille van die reden evenmin enig zicht biedt op de werkelijke verblijfplaats van uw broer daar u aangeeft dit niet te weten gezien hij plots zou weggelopen zijn met het Yezide meisje (CGVS p.4-5). U zegt voorts geen contact meer te hebben met uw ouders sinds uw vertrek uit Turkije, behalve één moment waarop u met hen kon bellen met de telefoon van de smokkelaar vlak na uw aankomst in België op 20/08/2019 (CGVS p.5). Als reden voor het gebrek aan contact geeft u het feit dat uw ouders geen telefoon hebben (CGVS p.5). Het is echter erg ongeloofwaardig dat uw ouders u alleen naar Europa zouden sturen zonder enige manier om contact te houden voor ogen te hebben. Bovendien bent u op het moment van het persoonlijk onderhoud al bijna zes maanden in België, hetgeen ruim genoeg tijd zou moeten zijn om een manier te vinden om uw ouders te contacteren, desnoods via tussenpersonen (CGVS p.8). Voorts zegt u geen enkele levende tante of nonkel meer te hebben (CGVS p.5), nooit neven of nichten te hebben gehad (CGVS p.5) hetgeen naar Iraakse normen zéér uitzonderlijk zou zijn en bovendien zou u in de periode van twee jaar waarin u in Kherabak woonde amper mensen te hebben leren kennen behalve uw burens (waarvan u nu overigens ook niet meer weet waar ze zijn (CGVS p.13)). Dit alles maakt het voor het CGVS onmogelijk om een realistisch beeld te krijgen van uw netwerk in Irak en daardoor kan het CGVS niet besluiten dat het u aan enig netwerk in Irak ontbreekt. Hieruit volgt dan ook dat u niet als een alleenstaande vrouw kan worden beschouwd.

Anderzijds blijkt uit uw verklaringen dat u samen met uw familie bijna 2 jaar in Kherabak gewoond heeft (CGVS p.7-8). Daarnaast is uw vader een voormalig Peshmerga (CGVS p.6) waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij over een zeker netwerk in de Koerdische regio beschikt. Dit blijkt tevens ook uit uw verklaring dat uw vader een kennissenkring in Kherabak had (CGVS p.12) en dat het zijn keuze was dat jullie zich daar zouden vestigen (CGVS p.8). Gedurende die periode woonde jullie gezin er in een gehuurd huis (CGVS p.12), en hadden zowel uw broer als uw vader stabiel werk in een depot voor laad- en loswerk (CGVS p.12). Dit alles wijst er dan ook op dat jullie een stabiel en relatief duurzaam leven in Koerdistan konden opbouwen. Overigens geeft u als enige reden waarom jullie het gebied verlaten hadden aan dat uw veiligheid omwille van uw broer niet kan gegarandeerd hetgeen op zich al ongeloofwaardig is bevonden (CGVS p.12)

Gezien u onvoldoende zicht biedt op uw netwerk en de verblijfplaatsen van uw familieleden en /of kennissen en er ernstige indicaties zijn dat u en uw familie een stabiel leven in Koerdistan hadden opgebouwd dient te worden gesteld dat er redelijkerwijs kan worden aangenomen dat u zich opnieuw in Koerdistan, zowel naar redelijkheid als naar veiligheid – zoals hierronder wordt gemotiveerd- toe, kan vestigen.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**; de eerder genoemde **UNHCR International Protection Considerations van mei 2019**; en het document **UNHCR, Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (update I, november 2019)**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5dc04ef74.html> of <http://www.refworld.org/>), blijkt enerzijds dat de Koerdische Autonome Regio (KAR) niet alleen over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is; en anderzijds dat vestiging er mogelijk is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn er terug rechtseerks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen. De Koerdische veiligheidsdiensten houden een veiligheidscontrole bij binnenkomst in de KAR.

In het verleden werden restrictieve maatregelen ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de KAR, al waren deze niet in de eerste plaats op etnische Koerden gericht. In de provincies Erbil en Sulaimaniyah werd de vereiste van een garantsteller om toegang te krijgen tot het grondgebied in het voorjaar van 2019 opgeheven. In de provincie Dohuk geldt een dergelijke binnenkomstvereiste enkel nog voor Arabieren afkomstig uit conflictgebieden of gebieden die in handen zijn geweest van ISen voor Turkmenen afkomstig uit Tal Afar. Etnische Koerden die het geweld in Centraal- Irak ontvluchten, kunnen zich voorts over het algemeen zonder problemen vestigen in de KAR. Zij hebben hiervoor geen sponsor nodig. Het lokale Asayish-kantoor van de beoogde verblijfplaats zal een veiligheidsen achtergrondcontrole uitvoeren.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iraq_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniya en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De KAR kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger.

Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Noord-Irak vestigt.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is.

In de voormelde EASO Guidance Note van juni 2019 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien.

Het CGVS benadrukt dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Irakese verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Irak.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de Noord-Irak vestigt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. In de twee psychologische attesten die u neerlegt staat dat u psychologische begeleiding krijgt omdat u symptomen van posttraumatische stress vertoont ten gevolge van wat u meemaakte in Irak.

Echter betreft dit een weinig gedetailleerd attest waardoor dit niet kan gelden als een bewijskrachtig document om een ernstige, complexe aandoening als PTSD (Post-traumatic stress disorder) aan te tonen. Betreffende de verwijzing naar de problemen in Irak kan overigens nog worden vermeld dat het psychologisch attest niet van die aard is dat er automatisch een link kan worden gelegd tussen eventuele problemen (in Irak) en de tekenen van PTSD. Sowieso gaf u tijdens het onderhoud over de hele lijn een heldere indruk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing verschillende wettelijke bepalingen schendt, met name: *“art. 1 van het Vluchtelingenverdrag; art. 3 van het EVRM; art. 48 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

In hoofdorde vraagt verzoekster haar als vluchteling te erkennen. Daar waar verwerende partij van mening is dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging koestert in de zin van het Vluchtelingenverdrag, voert verzoekster een schending aan van *“art. 1 van het Vluchtelingenverdrag; art. 48 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 48/2, 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

Verzoekster oppert dat zij nergens in de bestreden beslissing beticht wordt van flagrante leugens, manifest tegenstrijdige verklaringen of een volstrekt incoherent vluchtrelaas, dat haar vluchtrelaas nergens in de bestreden beslissing fundamenteel wordt onderuit gehaald en dat verweerder nergens in de bestreden beslissing dienstige elementen aan draagt die wijzen op een manifest gebrek aan geloofwaardigheid in hoofde van verzoekster. In dit opzicht is het dan ook pertinent om te verwijzen naar het principe van het voordeel van de twijfel.

Inzake de problemen die verzoekster kende met de familie van A., stelt verzoekster dat geenszins uitgesloten is *“dat, zoals verzoekende partij zelf aanhaalde tijdens haar persoonlijk onderhoud, achter de eis van de familie van A. om een broer van A. te huwen, een eis die op zich in strijd lijkt met het voormelde voorschrift, andere motieven schuil gingen en dat zij verzoekende partij in werkelijkheid wilde vermoorden”*. Verzoekster meent dat de redenering van verweerder berust op een subjectieve appreciatie.

Wat betreft het dorp in Irak waar verzoeksters familie zich vestigde, betoogt verzoekster dat het louter verwijzen naar toeval om haar vluchtrelaas ongeloofwaardig te bestempelen geen ernstig argument uitmaakt.

Verzoekster betoogt dat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegund, nu ze een oprechte inspanning heeft geleverd om haar verzoek te staven met documenten (met name twee psychologische attesten), ze alle relevante elementen waarover zij beschikt heeft voorgelegd, ze verklaringen heeft afgelegd die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag, ze haar verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, en ze in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Daar waar verwerende partij van mening is dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, voert verzoekster een schending aan van *“art. 3 van het EVRM; art. 48 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

Na een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, verwijst verzoekster naar haar vluchtrelaas en de reeds aangehaalde elementen in het kader van de vluchtelingenstatus (zie *supra*).

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing. Ze meent dat de bestreden beslissing volgende bepalingen heeft geschonden: *“artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag; de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; artikel 48 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

Verzoekster stelt dat verweerder omwille van de hierboven aangehaalde redenen verzoeksters onvoldoende geanalyseerd heeft en de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd heeft. Verzoekster haalt aan dat verweerder geen rekening heeft gehouden met haar herkomst uit de provincie Salah Al-Din en nagelaten heeft haar nood aan subsidiaire bescherming in de bestreden beslissing te evalueren.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster bij aanvullende nota een *“Psychologisch verslag, dd. 24.09.2020”* neer.

Beoordeling

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissarisgeneraal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.*” Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoekster licht niet hoe de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, die het gelijkheidsbeginsel betreffen, dienstig kunnen worden aangevoerd.

3.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.1. In het verzoekschrift herneemt verzoekster dat ze Irak ontvluchtte nadat ze weigerde te trouwen met de broer van A. en de Yezidi-familie van A. haar dreigde te doden.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete betwisting voert inzake de motiveringen in de bestreden beslissing waaruit het volgende blijkt:

- het valt niet te rijmen dat de familie van A. niet zou willen dat hun dochter trouwt met een moslim, verzoeksters broer, omwille van religieuze voorschriften, maar tegelijkertijd zou eisen dat hun zoon zou trouwen met een moslima, terwijl het Yezidi-voorschrift dat huwelijken tussen Yezidis en moslims verbiedt ook op jongens van toepassing is;
- er kan niet worden ingezien dat de familie van A. eerst een trouwfeest zou organiseren om verzoekster aan hun zoon te koppelen, indien ze verzoekster zouden willen doden;
- verzoekster heeft amper informatie over de familie van A., kent de namen van de ouders van A. niet, waar ze precies woonden in Kherababk, en weet niet met welke broer ze zou moeten trouwen;
- verzoeksters beweringen aangaande de relatie tussen haar broer en A. zijn niet aannemelijk, nu verzoeksters broer zou verliefd geworden zijn op A. in Turkije, zodat wel zeer toevallig is dat haar broer dan in precies hetzelfde dorp, Kherababk, terecht kwam als het meisje waarop hij verliefd was.

Verzoekster blijkt in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging te ondernemen om de pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De omstandige motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien ze niet dienstig worden weerlegd blijven ze onverminderd gelden.

Verzoekster oppert dat zij nergens in de bestreden beslissing beticht wordt van flagrante leugens, manifest tegenstrijdige verklaringen of een volstrekt incoherent vluchtrelaas, dat haar vluchtrelaas nergens in de bestreden beslissing fundamenteel wordt onderuit gehaald en dat verweerder nergens in de bestreden beslissing dienstige elementen aan draagt die wijzen op een manifest gebrek aan geloofwaardigheid in hoofde van verzoekster. Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Verzoekster voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het door verzoekster ter terechtzitting neergelegde medische attest van 24 september 2020 stelt dat verzoekster lijdt aan een grote psychologische stress en emotioneel enorm kwetsbaar is, dat ze angstig is en niet goed slaapt vanwege nachtmerries en dat ze lijdt aan een post traumatische stressstoornis.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. De Raad stelt vast dat de psycholoog zich mede steunt op de verklaringen van verzoekster inzake haar gedwongen huwelijk die, zoals hoger besloten, ongeloofwaardig zijn. Het is niet omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen.

Het door verzoekster neergelegde attest is derhalve niet van aard om bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen.

4.3. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2. Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

5.3. Waar verzoekster aanhaalt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met haar herkomst uit de provincie Salah Al-Din en nagelaten heeft haar nood aan subsidiaire bescherming in de bestreden beslissing te evalueren, gaat verzoekster eraan voorbij dat de commissaris-generaal omstandig heeft gemotiveerd dat van verzoekster, rekening houdend met haar persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zich in Noord-Irak vestigt. Verzoeksters loutere verwijzing naar haar herkomst uit de provincie Salah Al-Din is dan ook niet dienstig.

5.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS